

- 2) Po drugie, zgodnie z art. 7 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy, przygotowanie do dnia 30 czerwca 2012 r. strategicznych map hałasu dla wszystkich aglomeracji i wszystkich głównych dróg i dróg kolejowych, odzwierciedlających sytuację w roku referencyjnym 2011. Organy portugalskie powinny być ponadto przekazać Komisji do dnia 30 grudnia 2012 r. informacje dotyczące strategicznych map hałasu zgodnie z art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem VI dyrektywy.
- 3) Po trzecie, organy portugalskie powinny być przygotować również zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy do dnia 18 lipca 2013 r. plany działania dla wszystkich aglomeracji i wszystkich głównych dróg i dróg kolejowych położonych na ich terytorium. Ponadto organy te powinny być przekazać Komisji do dnia 18 stycznia 2014 r. streszczenia owych planów działania zgodnie z art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem VI do dyrektywy.

Należy podkreślić, że ww. obowiązki organów portugalskich powinny być wykonywane w trzech następujących po sobie etapach, przy czym etap drugi i trzeci opiera się na bezpośrednio poprzedzającym etapie.

(¹) Dz.U. 2002, L 189, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon i AMC / Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2020 r. przez Casino, Guichard-Perrachon i Achats Marchandises Casino

(Sprawa C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino, (przedstawiciele: adwokaci O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic i G. Aubron)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie pkt 2 sentencji wyroku Sądu z dnia 5 października 2020 r. w sprawie T-249/17;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez wnoszące odwołanie i w konsekwencji stwierdzenie nieważności całej decyzji Komisji Europejskiej C(2017) 1054 final z dnia 9 lutego 2017 r. na podstawie art. 263 i 277 TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok narusza:

1. art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz wymóg ochrony przed arbitralną ingerencją władzy publicznej w sferę prywatnej działalności osoby, art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004, ponieważ Sąd orzekł, że (i) przepisy te nie nakładają na Komisję obowiązku rejestracji ustnych oświadczeń dostawców oraz że (ii) „podsumowania” tych rozmów sporządzone jednostronnie przez służby Komisji stanowią ważny dowód na to, że Komisja dysponowała poszlakami uzasadniającymi decyzję C(2017) 1054 final;

2. art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz wymóg ochrony przed arbitralną ingerencją władzy publicznej w sferę prywatnej działalności osoby, ponieważ Sąd orzekł, że prawo podstawowe do nienaruszalności miru domowego nie wymaga, by decyzja Komisji C(2017) 1054 final:
- (i) ograniczyła w czasie wykonywanie przez Komisję jej uprawnień kontrolnych; i
  - (ii) ograniczyła osoby i pomieszczenia, które mogą być kontrolowane;
3. art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ Sąd orzekł, że system prawny mający zastosowanie do kontroli Komisji jest zgodny z prawem podstawowym do skutecznego środka prawnego.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-254/17, Intermarché Casino Achats / Komisja, wniesione w dniu 21 grudnia 2020 r. przez Intermarché Casino Achats

(Sprawa C-693/20 P)

(2021/C 62/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Intermarché Casino Achats (przedstawiciele: Y. Utzschneider, J. Jourdan, C. Mussi, S. Eder, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Częściowe uchylenie wyroku Sądu z dnia 5 października 2020 r. wydanego w sprawie T-254/17, w zakresie, w jakim w części oddalił skargę wniesioną przez Intermarché Casino Achats o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 9 lutego 2017 r. wydanej na podstawie art. 20 ust. 1 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (sprawa AT.40466 – Tute 1) oraz w zakresie, w jakim obciąża skarżącą kosztami postępowania;
- Stwierdzenie nieważności art. 1(a) decyzji Komisji z dnia 9 lutego 2017 r. w ww. sprawie AT.40466;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo oddalając zarzut niezgodności z prawem art. 20 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na brak odpowiednich środków odwoławczych od przebiegu kontroli, co nie jest zgodne z wymogami skutecznego środka odwoławczego usankcjonowanego w art. 47 Karty praw podstawowych i orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo stwierdzając, że dokumenty przedstawione przez Komisję w celu wykazania istnienia poważnych oznak naruszenia w dniu kontroli mogły zostać uwzględnione bez zachowania formalizmu nałożonego przez rozporządzenie nr 1/2003 i rozporządzenie nr 773/2004. Uchybienie to podważa wniosek Sądu, że Komisja dysponowała poważnymi przesłankami wskazującymi na istnienie naruszenia, o którym mowa w art. 1 lit. a) decyzji w sprawie kontroli. Odmawiając stwierdzenia nieważności art. 1 lit. a) decyzji w sprawie kontroli, Sąd naruszył tym samym prawo do nienaruszalności miru domowego, o którym mowa w art. 7 Karty praw podstawowych.